

نقش واسطه‌ای طرح‌واره‌های ناسازگار اولیه در رابطه سبک‌های دل‌بستگی و اعتیاد به شبکه‌های

اجتماعی مبتنی بر موبایل در دانشجویان

محمد فغان پور گنجی^{۱*}

۱. کارشناسی ارشد، روانشناسی بالینی کودک و نوجوان، دانشگاه شهید بهشتی تهران، ایران (نویسنده مسئول).

مجله پیشرفت‌های نوین در علوم رفتاری، دوره سوم، شماره بیست و دوم، مردادماه ۱۳۹۷، صفحات ۳۷-۱۸

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی نقش واسطه‌ای طرح‌واره‌های ناسازگار اولیه در رابطه سبک‌های دل‌بستگی و اعتیاد به شبکه‌های اجتماعی مبتنی بر موبایل در دانشجویان بود. این پژوهش از نوع توصیفی همبستگی بود. جامعه آماری همه دانشجویان علوم انسانی مقطع کارشناسی دانشگاه پیام نور بابل که در سال تحصیلی ۹۶-۹۷ مشغول به تحصیل بودند. تعداد کل دانشجویان حدود ۲۵۰ نفر بود. با توجه به جدول مورگان ۱۴۸ نفر نمونه به روش در دسترس انتخاب شدند. در این پژوهش از سه پرسشنامه سبک دل‌بستگی هازن و شیور (۱۹۸۷)، فرم کوتاه طرح‌واره یانگ (۱۹۹۸) و اعتیاد به شبکه‌های اجتماعی مبتنی بر موبایل خواجه، احمدی؛ پولادی، شهناز و بحرینی، مسعود (۲۰۱۷) بهره برده شده است. نتایج نشان داد طرح‌واره‌های ناسازگار اولیه رابطه بین سبک دل‌بستگی ایمن و اعتیاد به شبکه‌های اجتماعی را به صورت منفی ($\beta = -0.39, P = 0.05$) و رابطه بین سبک دل‌بستگی نایمن اجتنابی ($P = 0.001$)، $\beta = 0.15$ و نایمن دوسوگرا ($\beta = 0.28, P = 0.001$) را به صورت مثبت میانجی‌گری می‌کند. نایمنی در سبک دل‌بستگی و وجود طرح‌واره‌های ناسازگار اولیه می‌تواند منجر به استفاده اعتیاد گونه از شبکه‌های اجتماعی مبتنی بر موبایل شود لذا نتایج پژوهش حاضر می‌تواند جهت طراحی برنامه‌های آموزشی و درمانی برای اعتیاد به شبکه‌های اجتماعی مبتنی بر موبایل توسط درمانگران، فعالان حوزه سلامت روان بکار گرفته شود.

کلیدواژه: اعتیاد به شبکه‌های اجتماعی مبتنی بر موبایل، دانشجویان، سبک‌های دل‌بستگی، طرح‌واره